

Shvoy altábornagy: „A polgármesteri állásra nem pályázom“

A választási kampány újabb eseményei – Dr. Vinkler Elemér nyilatkozata

(A Délmagyarország munkatársától.) Megírta a Délmagyarország, hogy dr. vitéz Shvoy Kálmán altábornagy csütörtökön délelőtt hosszabb látogatást tett dr. Pálffy József polgármester-helyettesnél, akivel a polgármesterválasztás kérdéséről folytatott megbeszélést.

Shvoy altábornagy

Pénteken a következő nyilatkozatot adta a Délmagyarország munkatársának:

— A polgármesteri állásra nem pályázom. A polgármesterválasztástól függetlenül, a legnagyobb örömmel és készséggel fogok mindenkor Szeged városának, mint egyszerű adófizető polgára egy a közigazgatásban, mint a közéletben és minden kulturális vonatkozásban a legjobb képességgel, erőmmel és tudásommal rendelkezésre állani.

— Hiszem és remélem, hogy Szeged város közönsége és törvényhatósági bizottsága a polgármester megválasztásánál nyugodt higgadsággal, minden egyéni érdeket, ambíciót, párt- és egyéb szempontokat félretéve, meg fogja találni azt a polgárát, aki az adott viszonyok között úgy mülty, mint eddigi teljesítményei, egyémsége és képességei alapján a legalkalmasabb.

— Az állás betöltésénél mindenkinek, akinek abban része van, az kell hogy a szeme előtt legyen, ne az legyen a döntő, hogy kinek van szüksége, — hanem, hogy ki a legalkalmasabb az állásra.

Az utóbbi időben a polgármesterjelöltek névsorában többször szerepelt.

Dr. Vinkler Elemér

neve. Olyan hírek terjedtek el a városban, hogy dr. Vinkler Elemér szintén foglalkozik a pályázat benyújtásának gondolatával. A Délmagyarország munkatársa kérdést intézett ebben az ügyben hozzá és a következő választ kapta:

— Valahogy úgy gondolom, annak, hogy valaki ilyen nagy tisztségre és tiszbességre pályázzék: az erre való elhatározásnak a priori feltétele — és az elhatározást az elhivatottság átérzése esetén is csak ez igazolhatja —, hogy az eredményes munka kettős garanciája már eleve adva legyen. Ez pedig: megbízható, kontaktus a kormányzati tényezőkkel és szinte közszükségletet reprezentáló szimpátia a város közönsége részéről. Összintén megvallom, a magam arravalóságát és adottságait sohasem mérlegettem ezekben a vonatkozásokban. Sohasem adtam kifejezést a szóban lévő aspirációknak.

— Visszatartottak és visszatartanak ettől baráti vonatkozások és az ildomoság sokféle tekintetéből. Ezek miatt nem kelek és nem is lehetek versenyre azzal, aki úgy érzi és úgy tudja, hogy ezek a garanciák az ő különben is alkalmas személye körül inkább csoportosulnak. És ezt így határozottan leszögezve: egy pillanatra mégis szentimentalizmusba csapok át. Az elmúlt egy-két hét alatt ugyanis ezzel a kérdéssel kapcsolatban a rokonszenvenek oly sok, őszintén kedves, értékes és önkéntes megnyilvánulásával találkoztam, hogy ez a tapasztalás valósággal meihat és nagy öröm forrása számomra. És hálára kötelez: érzem, hogy ezért a szép, drága városért érdemes és kötelesség élni, dolgozni teljesen önzetlenül, az egyéni ambíciók érvényesülésének lehetősége nélkül is.

A szegedi református egyház télsházados ünnepe

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi református egyház pénteken ünnepelte meg fél-százados évfordulóját a református templom felszentelésének. Az évforduló ünnepségein részt vett Baltazár Dezső református püspök és Harsányi Pál békésháti esperes. Mindketten a hajnali személyvonattal érkeztek Szegedre. Baltazár püspök az egész napot Szegeden akarta tölteni, de a délelőtti órákban értesítést kapott Debrecenből, ahová sürgősen vissza kellett térnie és így a templomban tartott ünnepi istentisztelet után a város által rendelkezésére bocsájtott autón azonnal utnak indult.

A jubileumi ünnepség már csütörtökön délután megkezdődött, amikor felvonták a református templom tornyába az új harangot. Ezzel a haranggal pótolta most a református egyház azt a régi harangot, amelyet a háború alatt hadicélokra használtak fel. A harang elhelyezésekor háláadó istentisztelet volt a templomban.

Pénteken délelőtt tíz órakor kezdődött a templomban és ugyanakkor a református egyház tanácstermében az ünnepi istentisztelet. A kis templom hajója zsufolásig megtelt a hívekkel, akik megtöltötték a tanácstermet is. A református egyház ünnepségén a város hatóságát dr. Pálffy József polgármester-helyettes, a helyőrséget tiszti küldöttség képviselte, képviseltették magukat az összes szegedi közhivatalok és hatóságok, az egyetem képviselőiben dr. Schmidt Henrik bölcsészeti dékán vett részt az istentiszteleten. Teljes számban megjelentek a reformátusok ünnepélyén a szegedi kisebbségi felekezetek lelkészei, dr. Löw Immanuel főrabbi, Egyed Aladár evangélikus, Gyurgyevits István görögkeleti

lelkészek vezetésével és a szomszéd városok református egyházainak küldöttségei.

A templomban tartott ünnepi istentiszteletet Harsányi Pál esperes imája vezette be, majd

Baltazár Dezső püspök

tartott ünnepi prédikációt, amelyhez a textust a prédikátorok könyvéből vette: „örizd meg lábaidat, amikor az Isten házához mégy.“ A rendkívüli mélyhatású prédikáció után megszólalt a református templom új harangja, majd a gyülekezet a Himnusz énekelt el. A templomi istentisztelettel egyidőben istentisztelet volt az egyház tanácstermében is, ahol az imát Beretzk Sándor hódmezővásárhelyi lelkész, a prédikációt pedig Harsányi Pál esperes mondotta.

Az istentisztelet után a szegedi református anyaegyház és az újszegedi missziós leányegyház presbitériuma együttes ünnepi ülést tartott az egyház nagytanácstermében. Dr. Széll Gyula, az egyház főgondnoka megnyitó beszédében üdvözölte az egyház két vendégét, Baltazár püspököt és Harsányi esperes, majd elmondotta, hogy Szeged sorsa mennyire osztályosa volt a magyar nemzet sorsának és ebben a sorban mennyire osztozott a szegedi református egyház is.

Az üdvözlő beszédre Baltazár püspök válaszolt. Sajnálattal jelentette be, hogy hivatalos kötelessége váratlanul hazaszólitotta, azért már az ünnepi ebédén sem vehet részt, azonnal autóra kell ülnie, hogy legkésőbb délután négy órára haza érjen Debrecenbe. Pedig nagy örömmel jött Szegedre, mert jól ismeri és őszintén szereti ezt

a várost, ismeri történelmi jelentőségét, szenvedéseit, amelyeken keresztülment és csodálatos eredményeit, amelyekkel jogosan büszkélkedhet.

A püspököt az egyház vezetősége ezután kikísérte a kapuig, ahol már várt rá az autó. A presbitérium a püspök távozása után folytatta félbeszakított ülését. Bakó László református lelkész ismertette

a szegedi református egyház történetét

Elmondotta, hogy a reformáció hajnánán Szeged volt a hitújító mozgalom egyik legfőbb fellegvára. Itt hirdette az ígét a magyar reformáció két lángelkű prédikátora, Szegedi Kis István és Dévay Bíró Mátyás, de azután az ellenreformáció látszólag teljes eredménnyel dalmaskodott Szegeden. Hosszu évszázadokig Szegeden még letelepedési engedélyt sem kaphatott református hívő, az első, aki betehette Szegedre a lábát egy iparosember volt 1802-ben. Az első református istentiszteletet 1847-ben tartotta Gál Dániel hódmezővásárhelyi református lelkész, de a szegedi református egyház csak 1857-ben alakult meg és 1858-ban választották meg az első szegedi lelkészt Varga Pál személyében. 1859 óta vezet anyakönyvet az egyház, így a templomszentelés félszázados jubileuma egybeesik az egyház hivatalos megalakításának hetvenöt éves jubileumával. Amit Varga Pál alkotott, azt ötvenöt évvel ezelőtt mind elmosta az árvíz. Varga Pál csak az egyház levéltárát és anyakönyveit menthette meg. Az árvíz után Tisza Lajos segítségével és a református világ támogatásával a szegedi református egyház is újjáépülhetett. 1882 augusztusában helyezték el a templom alapkövét és 1884 május 25-én került sor a templom ünnepélyes felszentelésére.

Bakó László kegyeletos szavakkal emlékezett meg Schulek Frigyesről, a templom tervezőjéről, valamint dr. Kovács Józsefről, az egyház akkori aligondnokáról, aki az egyetlen élő az akkori vezetők közül. Majd elmondotta, hogy Varga Pál 1890-ig vezette egyházát, miután meghalt, a szegedi hívők utódául Beretzk Sándort választották meg. Beretzk volt a szegedi egyház második lelkésze, 1921-ben halt meg és akkor választották meg Bakó Lászlót.

Bakó lelkész ezután felolvasta azt a levelet, amelyet Glattfelder Gyula megyéspüspök intézett a református egyházhoz válaszképpen az ünnepélyre szóló meghívásra. A püspököt hivatalos elfoglaltsága elszólitotta Szegedről, ezért nem vehet részt a reformátusok templomi ünnepségén. Hasonlóképpen mentette ki magát Raskó apátplébános is. Baranyi Tibor főispánnak Bajára kellett utaznia, Láng-Miticzky Ernő táblaelnök azért nem jelenhetett meg az ünnepélyen, mert az igazságügyminiszter által összehívott értekezletre utazott.

Bakó végül felolvasta a „Szegedi Híradó“ 1884. május 27-én közölt tudósítását a református templom felszenteléséről, amely akkor közös ünnep volt Szeged egész társadalmának és minden felekezetének. A tudósítás szerint a különböző hitfelekezetek lelkészeinek az élén megjelent az új református templom felszentelési ünnepélyén teljes papi ornatusban Kremminger Antal apátplébános.

Az ünnepi ülés után a református egyház társasébedet

rendezett a vendégek tiszteletére. Az ebédén az első pohárköszöntőt a kormányzóra mondotta Harsányi Pál esperes, majd Durkó Gábor hitoktató lelkész a református egyház vezetőire ültette poharát. Ezután dr. Pálffy József polgármester-helyettes mondott pohárköszöntőt. Hang-

BELVÁROSI MOZI

Irène Dunne, a „Mellékuca főszereplőjének legújabb filmje

Sziv a törvény előtt

Izgalmas filmregény az amerikai házasságleiből

SZECHENYI MOZI

Izgalmas történet a leánykereskedés aljas üzemeiről:

Keleti éjszakák

Regényes detektívtörténet